

ВАРНЕНСКИ

1789 Николета П. Софийски
Живникова

Тукъ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всъщи петъци

Абонаментъ:

За година 55 лв.
За 6 месеца 30 лв.

Всичко, що се отнася до
вестника, да се изпраща до
кметството — Варна

Обявления:

Официални по 2 лв. на кв. сант
търговски по споразумение.

Брой 1 лв.

Редакцията: Общинското управление, секретарията.

Брой 1 лв.

Христосъ Възкресе

Пакъ ще се понесе камбанниятъ звънъ надъ земята и обляхне съ светли надежди душитъ на хората. Христовитъ скрижали; да нѣма алчностъ, да нѣма злоба и коравосърдечие, на ново ще прокѣнтятъ надъ свѣта . . .

Ще ли чуютъ ли човѣцитъ?

Ще отворятъ ли тѣ сърцето си за великото учение на боючеловѣтка?

Христосъ отиде на Голгота за да изкупи грѣховетъ на човѣцитъ. Неювото разпятие е символъ на любовъ и себежертва.

Възкресението на боючеловѣтка трѣбва да бѣде възкресение на правдата, любовта и милосърдието. То трѣбва да бѣде и възкресение на свободата за всички поробени и унетени

Учението на Христа, неювото разпятие и възкресение е вѣкъ за правда, братство и любовъ между хората и народитъ

Има ли обаче Правда и Любовъ на земята?

Днесъ, хиляди хора несретничатъ, мизерствуватъ. Тѣ нѣматъ корица хлѣба, а друш тѣнятъ въ охолство и прѣскатъ милиони за разни суетни прищевки. Единъ крѣвавъ вѣкъ и на робска мѣжа и сълзи раздира земята.

Звѣнятъ робски вериши и въ Тракия, Добруджа и Македония. Звѣнятъ и тежки репарационни вериши и върху цѣлия бѣларски народъ и, чакатъ великия денъ на правдата.

Ще ли дойде той?

Ще ли настѣлятъ по-свѣтли дни за поробенитъ и бѣларския народъ?

Ще ли настѣпни миръ и любовъ между народитъ?

Нека вѣрваме въ по-добри бѣждини.

Близкъ е денътъ която свѣтлината ще победи мрака и Христовото възкресение бѣде възкресение на цѣлото човѣчество за единъ новъ животъ . . .

Христосъ възкресе!

Веселина Геновска.

Въскресение

Филипъ Павловъ, чиновникъ отъ шеста категория въ едно държавно учреждение, живѣше съвсемъ самотно. Намаше родители, нито роднини. Ходѣше на работа, ядеше, спѣше и само понѣкога отиваше на кино.

Единъ день, колегата му Райковъ разправи едно свое приключение, като между другото спомена единъ домъ, въ който можело да се намѣрятъ момичета срещу малко пари. Павловъ погледна мрачно колегата си и нѣкаква сѣнка отъ отвръщение мина по лицето му.

Следъ нѣколко дни Райковъ го покани да отидатъ заедно. Павловъ отказа. Но Райковъ настояваше. Тамъ било весело—грамофонъ, танци вино и хубави момичета. Най-сетне Павловъ се съгласи. Отидоха.

Кѣсно презъ нощта Павловъ се завърна въ къщи зашеметенъ отъ виното, съ едно неприятно усѣщане отъ видѣното. И не стъпи втори пътъ тамъ.

Дойде Великдень. Въ самото надвечерие на Въскресението Павловъ си спомни за она домъ и безъ нѣ какво опредѣлено желание тръгна за тамъ. Но когато стигна до входа, той го отмина, отиде въ близката градина и седна на една скамейка. Беше му тежко, мъчно. На единъ такъв голѣмъ празникъ нѣмаше нито една близка душа. Ония тамъ даваха срещу пари. Смѣхътъ, усмивката, милувката—всичко срещу пари. Но трѣбваше ли той да прекара съвсемъ самъ тази вечеръ? Павловъ стана. По дяволитѣ! Ще отиде тамъ. И тръгна.

Надъ града се люшкаташе камбаненъ звънъ, а по улицитѣ се движеха хора. Павловъ излезе на площада предъ катедралата. Спре се и загледа свѣтлитѣ прозорци и позлатенитѣ куполи, които се очертаваха върху тъмния фонъ на пролѣтното небе. Стоя тѣй дълго, замисленъ. После наведе глава и тръгна. Стига до дома и влѣзе вътре. Въ вестибула видѣ Райковъ.

— О, Фильо, ела!—и той го въведе въ салона и го представи на тѣзи, които не го познаваха.

Измежду новопознатитѣ имаше една бледа, руса девойка, чието име Павловъ не чу, но лицето ѝ му бѣше познато. Още щомъ я видѣ обляхна го нѣщо скъпо, близко, което идѣше отъ далечното минало.

ВЕЛИКДЕНЬ

Тогазъ пакъ тѣй въ невѣстина премѣна,
посрѣщаше Великдень пролѣтътъ.
Азъ като тебъ, бѣхъ засмѣна
и палава бѣхъ като всичкитѣ деца.

Отъ радост не ме свърташе на двора,
току надничахъ тайно, всѣки часъ
въвъ свѣтналитѣ стая презъ прозореца
и търсѣхъ кошницата съ шарени яйца.

И струваше ми се, край тѣхъ ще видя
приклекнало съ изострени уши,
като въвъ приказкитѣ зайче сиво
и сѣщахъ си сърдцето да тупти.

Но знаяхъ азъ, не зайчето, а мама
ще сложи край леглото ми яйце,
и щомъ очи отворя тя засмѣна
ще ме погали съ него по лицето...

Сега въ очитѣ ти трепти онази радостъ,
която изживѣхъ, дете, преди,
тѣй както въ тебъ премина мойта младостъ
следъ нея грижитѣ ми, за да наследишъ.

Край тебъ години ще се нижатъ устремени
ще чезнатъ тѣ безследно въ вѣчността.
Ще срѣщашъ ти великдень като мене
на свойтѣ малки рожби съ радостта.

Христина Стоянова

Той седна въ единъ жгълъ и я загледа. Руситѣ изопнати коси, бледата кожа, малкиятъ правилень носъ и острата брадичка му бѣха познати. Той напрѣгаше паметта си да си спомни откога, но не можеше. Въ това време грамофона засвири нѣкаква тѣжна, провлѣчена мелодия. Русата девойка се възпротиви.

— Не, не! Свириете нѣщо по-весело. Сега е Великдень.

Павловъ трепна. Предъ него се изправи малко, русо момиченце съ две плитки на рамената, превързани съ сини корделки.

Той стана, приближи се до русата девойка и я загледа. Тя извърна глава и го погледна. После бавно се повдигна отъ мѣстото си и застана предъ него — слаба висока.

— Танька! — пошушна той.

Тя отстъпи една крачка назадъ.

— Фильо! — извика глухо и закри лицето си съ ржце. Отстъпи още една крачка и се отпусна на ку-

шетката.

Той се приближи и я докосна до рамото.

— Таня, да излеземъ отъ тука. Още сега да излеземъ. Тръгни съ мене.

Другитѣ гледаха очудени.

— Таня, говореше той тихо, — азъ ще те изведа отъ тука.

Тя се повдигна и тръгна съ него приковала погледъ въ пода.

Излѣзоха и тръгнаха мълчаливо единъ до другъ съ наведени глави. Нѣкаква мъжа притискаше гърдите на Павловъ.

— Нима е възможно? — питаше се той. Таня, малкото момиченце съседитѣ, съ което той въ продължение на седемъ години отиваше се връщаше отъ училище, дишаше единъ и сжщъ въздухъ и слушаше обясненията на едни и сжщи учители. Таня, хубавото русо момиченце, което той обичаше съ цялата се детска душа и съ което бѣ

Дългътъ на всѣки гражданинъ

Макаръ и загубила единъ свои златенъ хинтерландъ — плодородна Добруджа, Варна отъ нѣколко години насамъ прави гигантски усилия по пътя на своя културенъ и икономически подемъ.

Наистина, нѣма българинъ, когато черноморската красавица да не плънява съ красотата и омаята на своята природа, красиви, модерни, стилни морски бани, приморско казино, китонирани прави улици и още много неща които само могат да радватъ. Разбира се не е забравена и периферията. Малко-много и тамъ е направено нѣщо. Нека споменемъ и гордостята на културна Варна — новата театрална сграда и тя е вече готова. Разбира се има още много нѣща да се желаятъ за процъветаването на Варна като курортъ. Много проекти, много пожелания и за центъра на града ни и за периферията...

Обаче, когато се говори за пов-

дигането и благоустройството на Варна нека си припомнимъ нѣщо, отъ което до голѣма степенъ зависи това. Нека не забравимъ, че за да прояви една общинска управа плодородна културно, стопанска дейностъ, тя трѣбва да бжде подкрепена отъ гражданитѣ. Не може една община да твори, щомъ нейнитѣ членове не си изпълняватъ своитѣ законни задължения къмъ нея, а тѣ сж — да си плащатъ редовно беритѣ и данѣцитѣ. Нека кажемъ и колкото и жалко да е това, че Варненци въ това отношение не сж добри платци. Варненската община има да събира милиони левове само недобори. Да не говоримъ за другитѣ данѣци и берии, като водно право и прочее. Това наистина е една печална действителностъ, която трѣбва да се поправи за доброто на Варна, за нейното благо.

Нека бждемъ добри и редовни платци къмъ общината. Нека не за-

бравяме, че ако ние редовно си плащаме данѣцитѣ съ това ще помогнемъ сами на себе си, Платенитѣ на време наши данѣци и берии, освенъ че ще улеснятъ общината много въ нейната стопанска и финансова политика, но ще и дадатъ възможностъ и да построи редъ нови чешми, улици и електрически мрежи въ периферията. Пъкъ ще се подпомогне Варненската община и въ друго отношения. Редовното изплащане на данѣцитѣ ще стабилизира и нейния бюджетъ, ще осигури на общината възможността да плаща редовно на своя чиновнически персоналъ, да благоустроява града, да го издига като курортъ и пр.

Нека се проникнемъ отъ това съзнание да бждемъ добри и редовни платци къмъ общината. Нека си плащаме редовно данѣцитѣ. Това е дългъ на всѣки гражданинъ, който милѣе и желае доброто и благоденствието на Варна.

ралъ стотици пжти.

Отъ она день, когато съ сълзи на очи се раздѣлиха на гарата на малкия градецъ и тя отпътува съ родителитѣ си, той я вижда едва днесъ окаяна и омърсена.

— Таня, говори! — съ мъжа издума той.

Тя мълчеше. Стигнали бѣха градината. Влѣзоха и седнаха на първата скамейка — до самия входъ.

— Какво да кажа? — запита тя съ треперящъ гласъ, въ който звучаха групи нотки.

— Защо бѣше тамъ? Какво се е случило съ тебъ? Кжде сж родителитѣ ти?

Тя въздѣхна дълбоко и закова погледъ предъ себе си.

— Азъ отдавна изгубихъ родителитѣ си. Едно бедно и беззащитно същество е нѣвгашната Таня. Много ли е нужно за да стигна до тамъ?

Изведнажъ тя стана.

— Защо ме извика? Какво ще правишъ съ мене?

— Таня!

— Да ме осждашъ не можешъ, защото и ти бѣше тамъ.

— Таня, чуй ме! Не можехъ да си отида съ ясното съзнание, че ти оставаше тамъ. Нито можехъ да останана ако останеше. Таня, не разбирашъ ли?

— Азъ не мога да остана при тебе.

Тя се обърна и забърза по улицата. Той трѣгна следъ нея. Тя почти тичаше. На края на улицата изведнажъ се спрѣ. Той я настигна. Далече нѣкъде заглѣха даанадесети ударъ на часовникъ и надъ площада залянь отъ свѣтлината на лампионитѣ и хилядитѣ свещи държани отъ богомолцитѣ се люшна мощно „Христосъ възкресе“.

Павловъ и Таня останаха като приковани.

Той инстинктивно свали шапката си.

Тя гледаше съ широко отворени очи, отъ които струяха сълзи. Долната ѝ устна трепереше. Изведнажъ площадтъ се залюлѣ предъ очитѣ ѝ. Тя отпусна глава на рамото на Павловъ и заплака.

Той поглади коситѣ ѝ.

— Таня, не плачи. Ние никога нѣма да се раздѣляме. Нѣма да отиваме тамъ. Успокой се, Таня.

Тя продължаваше да хълца тихо.

Златнитѣ куполи се очертаваха величествено на звездното небе, а надъ площада продължаваше да се люшка по-бедно „Христосъ Възкресе“.

Весалина Геновска.

Изъ живота ни културнитѣ институти въ града ни.

Варненската Градска Общинска Библиотека напоследъкъ се е обогатила съ значително количество ценни книги подарени отъ г. Дим. Ралчевъ — адвокатъ — 126 тома, г-жа Донка Г. Янговска — 92 тома, отъ библиотеката на покойната видна варненска гражданка д-ръ Анастасия Желѣзкова, по завѣщание — 302 тома, отъ Иванъ Г. Миневъ — 8 тома, Иванъ Белязовъ и др., всичко 528 тома, за които тя благодари най-сърдечно.

Тоя благороденъ жестъ на дарителитѣ, съ който библиотеката се обогатява безвъзмездно съ книжно имущество на стойностъ около 140 хиляди лева, е особенно назидателенъ въ време, когато има още граждани, които не сж се отказали отъ навика да крадатъ и обсебватъ библиотечни книги, когато има още граждани, и то за съжаление интелегентни и високопоставени, които задържатъ и сега още отъ много години насамъ, незаконно, въпрѣки всѣкакви правилници и предупреждения заети отъ тѣхъ нѣкога книги по единъ или другъ начинъ, или пъкъ криятъ у себе си книги, за които виждатъ по печатитѣ, че тѣ сж собственостъ на библиотеката.

Изъ общинския съветъ

Месарскиятъ въпросъ въ Варна

Разискванията въ общинския съветъ по него. Решението на съвета.

Заседание 5 априль 1932 г.

Заседанието се откри точно въ 4^{1/2} часа отъ смета г. Ас. Брусевъ. Присъжствуватъ почти всички г. г. общински съветници.

П. Стояновъ: Моли пост. присъствие да се заинтересува и да се спре по нататъшното сечене на липитъ по булевардитъ и на мѣстото на отсеченитъ такива да се посеятъ нови.

Кмета Ас. Брусевъ: Вземаме си бележка и ще направимъ потребното.

Удобриха се нѣколко поемни условия, следъ което започнаха дебатитъ по нѣкои измѣнения въ поемнитъ условия за отдаване подъ наемъ на халитъ.

Произведения търгъ за отдаване общински месарски магазини не се е състоялъ, по неявяване на конкуренти. Месаритъ искатъ да знаятъ дали презъ наемния периодъ общината ще има право да открива нови месарски магазини.

Кмета помоли г. г. общинскитъ съветници да се изкажатъ по този въпросъ.

Дим. Кековъ иска открититъ вече месарски магазини въ крайнитъ квартали да останатъ и за въ бъдаще, но да се подобрятъ въ хигиенично отношение. Може да се открие най-много единъ магазинъ въ Табаханата.

Ст. Савовъ: Ще трѣбва да се тури край вече на откриването на нови месарски дюгени по фискални причини и въ интереса на общината. Общината да построи свои дюгени въ кварталитъ и тя да ги отдава подъ наемъ.

Предложи да се упомене въ поемнитъ условия, че нѣма да се откриватъ други дюгени презъ наемния периодъ.

Ж. Желябовъ: Откриването на нови магазини, трѣбва да бжде изключително право на общината. Общината ще си запази правото да открива нови магазини кждето се чувствува нужда отъ такива.

Ав. Янковъ: Въпросътъ за месо-то интересува твърде много гражданството. Поддържамъ предложението на Ж. Желябовъ — общината да има право да открива нови дюгени кждето стане нужда.

Др. Неяковъ: Фискалнитъ съ-

бражения на общината трѣбва да отстъпватъ предъ другъ единъ социаленъ интересъ: общината да запази едно право за себе си за да може да регулира ценитъ на продуктитъ отъ първа необходимостъ.

Той иска общината да открие нови магазини да се бори противъ евентуалното противодействие на месаритъ.

Дим. Янакиевъ: Всички дюгени трѣбва да бждатъ експлоатирани само отъ общината. Обявявамъ се решително противъ искането да се постави клауза въ поемнитъ условия споредъ която да не се откриватъ други дюгени въ града.

Моето заключение е: въ всички квартали да има месарски дюгени.

П. Стояновъ: Нека се остави едно позорче за да може пост. присъствие да се бори противъ евентуалното картелиране на месаритъ. Общината сама трѣбва да експлоатира месарскитъ магазини.

Н. Поповъ се обявява противъ безработното откриване на нови магазини.

П. Панайотовъ: общината да отнеме частнитъ месарски магазини и тя да ги отдава подъ наемъ.

И той е за оставяне въ поемнитъ

условия една „отворена врата“.

Хр. Мирски: Общината да има свои собствени дюгени — това трѣбва да бжде стремлението на всички ни.

Оратора лансира идеята за постройката на една централна голъма хала. Общината трѣбва да бжде регулаторъ на ценитъ на продуктитъ отъ първа необходимостъ и за това иска общината ни запази правото да открие нѣколко нови магазини, разбира се ако се окаже нужда отъ такива.

Д-ръ Неновъ: Скъпотията не отъ спекулата, а не отъ наемитъ общината трѣбва да се бори срещу спекулата и затова тя трѣбва да запази правото да открива нови магазини.

На края се формулира следното предложение, което бѣ прието отъ съвета.

До сега открититъ месарски магазини оставатъ и за въ бъдаще.

Пост. присъствие си запазва правото, при нужда, да открие най-много три дюгена.

Следъ това се разгледаха нѣкои текущи въпроси и кмета объяви заседанието за закрито.

Д-во за покров. на слѣпитъ въ България

Дружеството за Покровителство на слѣпитъ въ България, стремежи се да направи отъ слѣпия равноправенъ и работоспособенъ членъ на обществото, е зпочнало стрежа на единъ Домъ съ модерно инсталирани работилници, въ които постепенно слѣпитъ да получатъ една практическа за живота имъ подготовка. Домътъ се строи на отпуснатото за целта общинско мѣсто въ района на III-то районно кметство, София, на една площъ отъ 730 кв. м. (сутеренъ и 3 етаж). Домътъ ще дава ежегодно приютъ на около 60 души възрастни слѣпи, които ще се обучаватъ и специализиратъ въ разнитъ достъпни за тѣхъ занаяти и на кооперативни начала ще се пласира тѣхния трудъ. За реализирането на това културно и хуманно начинание дружеството е открило при Българската Зем. Банка фондъ „Домъ и работилници за слѣпитъ въ България“. Фондътъ, макаръ

и нарастналъ на повече отъ 1,500,000 лева, е още твърде малкъ за да може да се довърши постройката на дома. Необходима е поддръжка на държавата, постояннитъ окръжни комисии, градскитъ и селскитъ общини и най-после лептата на всѣхъ съзнателенъ и просвѣтенъ български гражданинъ, защото това е дело всенародно.

Считайки, че поощряването на слѣпия въ труда и отстраняването му отъ уронващата човѣшката стойностъ просия, е общъ граждански дългъ, настоятелството на дружеството горѣщо апелира къмъ всички благосклонно да се отзоватъ на молбата и изпратятъ еднократно помощъ на адресъ: канцеларията на двото ул. Маринъ Дриновъ № 411, София, тел. № 411, или направо да се внесе въ мѣстния клонъ на Българска Банка на името на фонда „Домъ и работилници за слѣпитъ въ България“, като копието отъ вносниятъ листъ се изпрати за сведение въ канцеларията на дружеството.

Здравна просвѣта.**ОБМѢНАТА НА ВЕЩЕСТВАТА****ВЪ ДЕТСКИЯ ОРГАНИЗЪМЪ**

Количеството на хранителния вещества, необходими за подържане равновесие въ обмѣната на веществата въ възрастния организъмъ, т. е. това положение, при което количеството на веществата, които постъпватъ въ организъма, се равняватъ на тѣзи, които се разходватъ. Съвършено друго яче стои въпроса съ растящия детски организъмъ. Тука е необходимо всѣкога положителенъ балансъ при обмѣната на веществата.

Растежътъ означава увеличаване числото на клетките. Организъмътъ се увеличава въ тегло. Постоянно се образуватъ нови вещества въ тъканитѣ. Всѣка тъканъ се увеличава. Тѣй като никое вещество не може да се образува отъ нищо, то всѣки разходъ на вещества при растене трѣбва да бжде набавенъ чрезъ храната.

Възрастниятъ човѣкъ сжщо така не се явява напълно завършено образувание. Въ него отдѣлнитѣ клетки сжщо така постепенно се образуватъ, но съ изключение на образувалата се мастна тъканъ. Останалитѣ клетки се образуватъ за попълване и замѣстване на сжществуващитѣ по-рано клетки, съ изключение функцията на половитѣ жлези. Въ време на бременность организъмътъ на майката взема повече храна, отколкото въ обикновено време, тѣй като той трѣбва да доставя хранителни вещества не само за себе си, но и за бързо растящия организъмъ, който изисква голѣмо количество строителенъ материалъ.

Въ периода на бременность се започва функцията на млѣчнитѣ жлези, които започватъ отдѣлянето на млѣко. То съдържа: опредѣленъ видъ бѣлтѣчни вещества: казеиногенъ, албуминъ, глобулинъ и др., масти и въглеходи, млѣчна захаръ, а така сжщо и минерални вещества, всѣкога въ опредѣлени отношения.

Забележително е това, че всѣки видъ животно има млѣко съ опредѣленъ съставъ. Съ това обстоятелство се обяснява трудността да се замѣни майчиното млѣко.

Ще разгледаме храненето на растящия организъмъ. Въ време на своето сжществуване въ утробата на майка си организъмътъ получава посредствомъ своята кръвоносна сис-

тема, безъ съмнение, сжщитѣ тѣзи хранителни материали, съ каквито и възрастниятъ човѣкъ доволствува своитѣ клетки. За образуване веществата на клетките и за възникване на отдѣлнитѣ органи, а сжщо така и за образуване на инкрети и секретни служатъ гроздовата захаръ, маслени киселини, глицеринъ, аминокиселини, минерални вещества, вода и кислородъ. Извършватъ се сжщо така и енергични окислителни процеси, при които се отдѣля свободна енергия, която организма използва.

Следъ раждане живото сжществува отъ единъ пѣтъ попада при съвършено промѣнени условия, настъпва първото вдишване, прѣвъ пѣтъ се разширяватъ бѣлитѣ дробове, като възприематъ кислородъ и отдѣлятъ въглена киселина. Крѣгътъ за обмѣната на веществата въ много отношения се измѣня. За храна започва да служи млѣкото, което попада въ хранопровода. Веднага следъ това започватъ своята работа храносмилателнитѣ ферменти. Въ стомаха млѣкото, подъ влиянието на сириния ферментъ, се раздѣля на твърда частъ, на смѣсъ отъ мазнини съ казеина и течна частъ така наречена — плазма, която съдържа въ разтворъ останалата частъ бѣлтѣчни и минерални вещества, млѣчна захаръ, лимонова киселина и т. н. Особено голѣмо значение има оная частъ отъ млѣкото, която се пресича въ твърдо състояние. Тя позволява на стомашния сокъ да извърши своята работа. Ако не ставаше пресичане на млѣкото, то би преминало изцѣло безъ задържане въ червата. Организъмътъ получава доста продължително време потрѣбната за неговото развитие храна по нормаленъ пѣтъ. Храносмилателната система всѣки денъ извършва една и сжща работа, разлага едни и сжщи съставни части на млѣкото. До като майката има достатъчно млѣко, нѣма за какво да се безпокоимъ. Ако то недостига или пѣкъ отсъствува, тогава настъпватъ особено голѣми грижи. Може да се вземе млѣко отъ другъ произходъ, да се раздѣли или добави къмъ майчиното млѣко и да се направи до колкото е възможно подкорно по съставъ на майчиното млѣко, обаче всичко това трѣбва да стане само въ краенъ

случай. Смъртността на кърмачетата е много голѣма. При правилно хранене много отъ кърмачетата биха се спасили. Кърменето се явява дългъ на всѣка майка, но се случватъ изключителни случаи, при които лѣкарътъ не позволява това. Известна е опасността, която се явява при разстройство на правилното хранене на кърмачетата. Когато майката не може да кърми и необходимостта да се замѣни кърменето съ нѣщо друго, трѣбва основно да се проучи въпроса, съ какво именно да се замѣни, тѣй като трѣбва да се има предвидъ, че съ вкарването на несъответни вещества, храносмилателниятъ каналъ на кърмачето се застава да върши работа не по силитѣ си.

Поддържането и усилването силитѣ на нацията настоятелно изискватъ такова възпитание на девицитѣ — бждащи майки, при което тѣ ще могатъ въ последствие да приготвятъ рационална храна за своето семейство и умѣло да хранятъ и отглеждатъ кърмачетата.

Кърменето на децата трае около 9 месеци. Споредъ по новитѣ наблюдения, може още отъ 7 месецъ да се даватъ въ видъ на допълнително ядене; овоция, картофено пюре и др. При това всѣкога трѣбва да се има предвидъ, че само млѣкото въ последствие не може да се яви като пълноценна храна. То съдържа извънредно малко количество жѣлѣзо, така че, при продължително хранене съ едно само млѣко, се появяватъ различни разстройства въ организма — появява се недостатъкъ отъ хемоглобинъ въ кръвта, ако се държатъ много дълго време на едно само млѣко. Ако започнемъ да хранимъ детето съ овоция, ще дадемъ на храносмилателнитѣ органи съвършено нова задача. Въ стомаха и червата изведнажъ ще се появятъ нови вещества. Макаръ че въ края на краищата отъ органическитѣ съставни части на храната се образуватъ сжщитѣ тѣзи строителни вещества, каквито и при млѣкото, обаче променитѣ стадии тукъ сж съвършено други. Въ такава храна отдѣлнитѣ незни съставни части се намиратъ въ друго количествено съотношение, отколкото при млѣкото. Организъмътъ трѣбва

Заветенъ паметникъ на Н. Мухтаровъ

По поводъ рѣшението № 295 на общ. съветъ въ заседанието му на 16 юлий 1931 г. протоколъ № 23 г-нъ Кмета издаде заповѣдъ, съ която назначи комисия въ съставъ общин. съветници: Хр Мирски, Ж. Желябовъ и инж. Эл. Ст. Бръчковъ за да се занимае съ жалбата на г. Н. Мухтаровъ (Ясѣня) вх. № 34369 отъ 1930 год. съ тая жалба той искаше да се прегледа изработената отъ него скулптурна работа, която той нарича завѣтенъ паметникъ“ за древната Бѣвгария и за живущитѣ тогава дейци не умираещи.

Макаръ, че комисията не можа да се събере въ пълния си съставъ понеже първитѣ двама, ангажирани, като нар. представители, отсъствуваха често отъ града. Лично азъ посетихъ къщата на 7 септември 1931 г. на казания мой съгражданинъ, за да разгледамъ това, що той бѣше направилъ въ дворътъ си.

Г-нъ Д. Н. Мухтаровъ си е билъ задалъ задачата да представи релефно и фигуративно, по свое разбиране, редица исторически събития отъ минало време, като се е ползувалъ въ голѣма частъ и отъ домашнитѣ записки на покойния си баща Никола С. Мухтаровъ (С. Асѣнови).

да се приспособи къмъ новата храна. Това особено лесно се отдава, ако новата храна се дава постепенно, като се оставя дълго време млѣкото като нейна главна съставна частъ, като съ увеличаване дажбата на новата храна се намалява тази на млѣкото. Въ състава на смѣсената храна млѣкото дълго време се явява още ценна спомагателна съставна частъ.

Развиващиятъ се младъ организъмъ често пжти изпитва гладъ, нѣ-

Той неуморно, собствено рѣчно и безшумно е работилъ на този „завѣтенъ паметникъ“, както самъ твърди, въ продължение на 34 год. Той още и днесъ съ упорито усилие продължава да допълня казаната си скулптурна работа. Стеклите се, обаче, обстоятелства, следъ общоевропейската катастрофална война, сж му попречили да довърши по-рано това свое дѣло и го свърже съ истичането на 50 тѣхъ години отъ Освобождението на Родината ни отъ петвѣковното турско робство.

Самъ г. Д. Н. Мухтаровъ не е скулпторъ, за да има основание за една строга критика въ художествена смисълъ на думата върху направената отъ него, обаче прави впечатление, че той въодушевенъ отъ традицията на своя родъ и увлеченъ отъ историческитѣ събития на Бѣлгария, които той е изучавалъ по нашата Бѣлгарска история е взелъ неотклонно рѣшение, а то се е налагало, както твърди, по завѣтъ на баща си. Независимо отъ това той ми заяви, че имало записка отъ покойния му баща въ смисълъ, синътъ му да изготви предметния паметникъ и да го остави въ завѣщанне на съотечественицитѣ си и за тѣхно

що което показва на голѣмата потребность отъ хранителни вещества. Здравото дете постоянно иска храна. Увеличаване на храненето е необходимо не само за растенето, но и за попълване разхода на енергията. Здравото дете не може да стои спокойно, то е извънредно деятелно, скача и играе. Нему е потребна енергия и за поддържане топлинно-то равновесие въ организма.

Илия Цоневъ

назидание.

Вгледахъ се въ работата на г. Мухтаровъ и благодарение на многото отдѣлни надписи и кратки изложения за фигуративното значение на предметитѣ стана ми ясно, каква е била интимната му мисълъ. Очуди ме неговото самолюбие и воля да реализира идеята си за този миниатюрень музей, *той както той лично е схващалъ смисълъ на разнитѣ събития и както, споредъ скулптурската си проява, е употребилъ значително време за до имъ даде изразъ, макаръ и съвсемъ фигуративно и съ отдѣлни обяснения написани на циментови плочки за по-лесно резбиране, на онова, което той е искалъ да изрази.*

Направи ми сжщо впечатление, че той умѣло е използвалъ цимента въ комбинация съ желѣзния тель за да изработи разнитѣ малки фигури и други предмети, та благодарение на доброкачественитѣ свойства на цимента, не сж се разрушили. Цѣлата му работа се намира на открито и, и заема една частъ отъ дворътъ около 35 кв. м. и въ това състояние е изложена зиме и лѣте на атмосфернитѣ влияния — като дъждъ, мразъ и пр. и въпреки това, тя се е запазила до сега добре.

Мисля, че създаденото отъ г. Д. Н. Мухтаровъ е единъ цѣненъ трудъ за назидание на младото бѣлгарско поколѣние. Защото то има нужда да се запознае по-отблизо съ историята на бѣлгарския народъ и защото то трѣбва да се влюбва въ бѣлгарската история, да я изучи добре и да извлече поука отъ нея за бъдащето. Така то ще обикне родината си и ще може да цѣни нейнитѣ качества, като ще се стрѣми да работи за постигането на редъ, законность и социална солидарность въ нея, а паралелно

Търговия, стопанство и индустрия.

Италия. Националната фашистка федерация на хлѣбаритѣ устройва презъ м. юний т. г. въ Болония международна изложба, на която ще бждатъ представени:

1. Всички видове машини и приспособления по хлѣбарството (употрѣбявани въ цѣлия свѣтъ, както и изложба на машини за приготвяне на хранителни теста;

2. Международенъ технико-наученъ конгресъ по хлѣбопроизводството;

3. Международна изложба на разни качества хлѣбъ, произвеждани въ цѣлия свѣтъ и

4. Народна изложба и конкурсъ на разнокачественитѣ видове хлѣбъ, произвежданъ въ разнитѣ провинции на Италия.

Желателно е устройването на масово посещение отъ страна на българскитѣ хлѣбари на горната хлѣбарска международна изложба.

Дания. Съгласно наредбата отъ 1 февруарий 1932 година, вноса на стоки и цености въ Дания може да става само следъ получаването на разрешение отъ Народната банка, въ смисълъ, че такъвъ вносъ не пречи на девизнитѣ интереси на банката.

Народната банка може да позволи вноса и безъ въпросното разрешение, само въ случаитѣ когато е доказано, че вноса става въз основа на сключена сдѣлка и поето задължение за стокитѣ преди 1 февруарий 1932 год.

Испания. Съгласно наредбата на правителството обнародвана въ Испанския държавенъ вестникъ отъ 2. II т. г. вноса на замразени меса до месецъ априль ще става съгласно постановленията на наредбитѣ отъ 29 септемврий и 2 декемврий 1931 год.

Българското генерално консулство, Виена съобщава че при вноса на зърнени храни въ Австрия ще се събира вносно мито и оборотенъ данъкъ за всѣки 100 кгр. пшеница по 11 зл. корони = на 15.84 австр. шилинга, вмѣсто 10 зл. корони. Митото и оборотния данъкъ за ржжта се намалява на 8 зл. корони = 11.32 австр. шилинга вмѣсто 10 зл. корони.

Мѣрката е взета за да се понижи цената на ржжта въ Австрия, като се улесни вноса ѝ.

Статистическитѣ таблици, публикувани отъ управлението на Солунската Свободна зона, за 1931 г. се получиха въ Камарата. Дадени сж осемъ таблици: 1) една за движението на вноса, 2) друга за движението на износа, 3) вносъ-износъ по месеци, 4) за количеството натоварени вагони, по месеци, 5) за движението на параходитѣ въ солунското пристанище, 6) за стокитѣ внесени отъ Югославия, 7) за внесени живи животни, едри, дребни и птици и 8) сравнителна таблица за вносъ-износъ презъ периода 1928—1931 год.

Отъ внесениитѣ общо 443,299 тона разни стоки, на България се падатъ 747 тона (зеленчуци, тютюнъ, бобъ, брашно, пшеница и живи животни, циментъ, захаръ и захарни издѣлия), респективнитѣ цифри за износъ сж: 386,885 тона и 57 тона. За България сж изнесени отъ свободната зона; риби и хайвери, маслини, желѣзария, бои, химически произведения и пам. прежди, на обща тѣжестъ 57 тона.

Редакцията на Варненски общин. вестникъ честити на читателитѣ си и на Варненскитѣ граждани свѣтлитѣ Христови празници.

съ това постигането на едно благоденствие за съотечественицитѣ си безъ разлика на съсловия и класи.

Ето защо заслужено е да се заинтересуватъ нашитѣ мѣрдави фактори, цивилни и военни, да проучатъ създаденото

отъ г. Д. Н. Мухтаровъ — Асѣновъ, да го подложатъ на подобающа критика и следъ това, да направятъ възможното за довършване на едно подобно интересно дѣло.

Инж Зл. Бръчковъ.

Контролиране продажнитѣ цени на продуктитѣ.

Главното комисарство по продоволствието е издало следното окръжно до общинскитѣ комисари въ градоветѣ на царството:

София. Констатира се, че комисарскитѣ заповѣди на много мѣста изъ Царството не се спазватъ.

Общинскитѣ органи, които сж и продоволствени не извършватъ необходимитѣ ревизии и не прилагатъ санкциитѣ на закона. По тази причина много отъ продуктитѣ се продаватъ надъ опредѣленитѣ въ нормированитѣ заповѣди цени.

Ето защо, се наложи Главното Комисарство чрезъ своитѣ органи да произведе прѣка контрола и тамъ кждето:

а) бжде констатирано че стокитѣ сж не етикетирани, въпрѣки заповѣдь № 721 отъ 6 октомврий н. г., да потърси отговорността, както на нарушителя, така и на продоволствениятъ органъ, на който е било възложено да приложи казаната заповѣдь.

б) въ случай на етикетирани съ цени по високи отъ тия опредѣлени съ заповѣдитѣ на мѣстнитѣ комисари или при констатиране на продажби съ крайно установени пазарни цени надъ нормированитѣ да се състави актъ не само на провиненото лице, но и на продоволствениятъ органъ, който е търпелъ създаденото положение и съ своето бездействие и небрѣжностъ е станалъ причина да се затвърдятъ по високи пазарни цени. За такива случаи е приложено чл. 14 отъ закона за облекчение продоволствието и намаление на скжпотията предвиждащъ за недобръсъвестностъ или небрежностъ наказание до 1 година затворъ и глоба до 10000 лева.

Като вмениямъ въ дългъ на общинскитѣ комисари изпълнението горното приканвамъ да организиратъ общественъ контролъ надъ нормированитѣ цени, съгласно наредбата № 69 § 17 Държ. вестникъ брой 138. Отъ полза е, предѣлнитѣ цени на дребно да бждатъ афиширани на видни мѣста въ държавнитѣ и обществени учреждения. Сжщо така, да се обявятъ въ учебнитѣ заведения за знание на учащата се младежъ, като наредъ съ другитѣ народополезни инициативи, може да бжде поставени и въ услуга на идеята за обществениятъ контролъ върху ценитѣ отъ първа необходимостъ най-малкото чрезъ знанието на тия цени.

Преименовани сѣ

следнитѣ улици на Варна

1. Араба конакъ се преименова
Неофитъ Бозвели
2. Арда се преименова Скайлеръ
3. Батай " Маламиръ
4. Батова " Попъ Харитонъ
5. Богданова часть се преименова
Кн. Дондуковъ
6. Богданова часть се преименова Преспа
7. Богомилъ се преименова Дебъръ
8. Гургулятъ и Бургасъ се преименоватъ
Царъ Симеонъ
9. Витрасова се преименова Ив. Вазовъ
10. Видинъ се преименова Канлж-дере
11. Веслецъ часть се преименова Петлешковъ
12. Венчанъ и доп. Стремска се преименова
Никола Кжнезъ
13. Дринова се преименова Бачо Киро
14. Добри Чинтуловъ се преименова
Никола Даскаловъ
15. Житна се преименова Омортагъ
16. Златица " Ст. Богориди
17. Зелено дърво се преименова
Стоянъ х. Ивановъ
18. Каменарска се преим. Авксенти Велешки
19. Кокарджа и часть Чирпанъ се преименова
Илар. Макариополски
20. Княжеска се преим. Князъ Александъръ
21. Крива и Магазинна се включватъ
въ Козлудуй
22. Кумани се преименова Св. Атанасъ
23. Каналска се преим. Царъ Освоводителъ
24. Калонъ се преимен. Царъ Страцимиръ
25. Линия XII се преим. Ангелъ Георгиевъ
26. Лозарска се преименова
Константинъ Стоиловъ
27. Малка Преславска се преимен. Мусала
28. Малка Търговска се вкл. въ Търговска
29. Омортагъ (Мортагонъ) се преим. Ивайло
30. Периологъ се преим. Презвитеръ Козма
31. Парушева " Царъ Крумъ
32. Попова " Гургулятъ
33. Португалска се преименова
Черноризецъ Храбъръ
34. Радина се преименова Драганъ Цанковъ
35. Родопи се преименова Плиска
36. Св. Атанасъ се преим. Графъ Игнатиевъ
37. Св. Марина се преим. Иванъ Екзархъ
38. Соколска се преим. Павелъ Милковъ
39. Св. Параскева се преименова
Парашкева Николау
40. Сливенъ се преименова Пиротъ
41. Саидова " Ст. Стамболовъ
42. Северна " Санъ-Стефано
43. Солунска се преименова
Царъ Ив. Александъръ
44. Успенска и Чепино се преименоватъ
Царъ Калоянъ
45. Храбъръ се преим. Ген. Протогеровъ
46. Харчева " Марко Балабановъ
47. Хайдушка " Околчица
48. Царъ Крумъ (7 и 8 линии) се преим.
Алекс. Василевъ
49. Чакжрова се включва въ Воденъ
50. Шопска се преим. Петко Каравеловъ
51. Ямболъ " Солунъ
52. Ив. Вазовъ се преименова Парчевичъ

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7389.

гр. Варна, 21 априлъ 1932 г.

Въ допълнение на обявление № 6654 отъ 11 IV 1932 г., публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 16 отъ 20 IV. с. г., обявява се на интересующитѣ се, че на 3 V т. г. до 10 часа въ Варненското окръжно данъчно управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предпиемачъ доставката на 33 чифта ботуши.

Приблизителна цена 23,100 лв. Залогъ 10 на сто въ банково удостоверение и документи съгласно закона за Б. О. П.

Всички разноски по публикация, гмрбъ, данъци и пр. сѣ за смѣтка на предпиемача.

Поемнитѣ условия се видатъ въ общината.

Отъ общината.

Печатница „Войниковъ“ — Варна